

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΑ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1083²

Κυριακὴ Β' (Β' Ματθ.) (Ῥωμ. 2,10-16)
22 Ἰουνίου 2014 (2004)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Συνειδήσις

«...Οἷτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων» (Ῥωμ. 2,15)

Αυτά, ἀγαπητοί μου, εἶνε λόγια τοῦ ἀποστόλου ποὺ ἀκούσαμε σήμερα. Λόγια ποὺ δὲν ὑπάρχει ζυγαριὰ νὰ τὰ ζυγίσῃ. Εἶνε χρυσάφι, ἀκριβὰ νομίσματα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ τὰ κάνουμε λιανά, νὰ τὰ ἐξηγήσουμε.

***

Ἐάν, ἀγαπητοί μου, ὑπάρχη μιὰ ἀλήθεια ποὺ λάμπει σὰν τὸν ἥλιο, αὐτὴ εἶνε ὅτι **ὑπάρχει Θεός**. Ἀποδείξεις; Ἀναρίθμητες. Ἀπόδειξις ὅτι ὑπάρχει Θεὸς εἶνε **τὰ ἔργα του**. Ὁ ἥλιος π.χ., ποὺ εἶνε ἓνα τεράστιο ἀνεξάντλητο ἐργοστάσιο ἠλεκτρισμοῦ· τὸ φεγγάρι, ποὺ φωτίζει γλυκὰ τὴ νύχτα· τὰ ἀμέτρητα ἀστέρια τοῦ στερεώματος· ἡ γῆ αὐτὴ ποὺ κατοικοῦμε μὲ ὅλο τὸν πλοῦτο της· ἡ θάλασσα ἢ μεγάλη, ποὺ εἶνε γεμάτη ψάρια· ἡ ξηρὰ ὅπου φυτρῶνουν τόσα φυτὰ καὶ ζοῦν τόσα ζῶα μικρὰ καὶ μεγάλα· τί λέω; ἓνα κουκκὶ ἄμμου, ἓνα μόριο τῆς ὕλης ποὺ δὲν τό 'χουμε γιὰ τίποτα, κλείνει μέσα του τέτοια δύναμι, ποὺ μπορεῖ νὰ κινήσῃ ἓνα ὑπερωκεάνιο ἢ νὰ τρυπήσῃ ἓνα βουνό. Ὅλα λοιπὸν κηρύττουν τὴν ὕπαρξι τοῦ Θεοῦ. «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας» (Ψαλμ. 103,24).

Ἄλλὰ καὶ ἂν ἀκόμα δὲν ὑπῆρχαν ὅλα αὐτά, ἔφτανε, ἀγαπητοί μου, ἓνα καὶ μόνο πρᾶγμα ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὑπάρχει Θεός. Εἶνε **μιὰ φωνή**. Ποιὸς δὲν τὴν ἔχει ἀκούσει; Κι ὁ φτωχὸς κι ὁ πλούσιος, κι ὁ ἐγγράμματος κι ὁ ἀπαίδευτος, ὁ κάθε ἄνθρωπος. Εἶνε φωνὴ ποὺ δὲν ἔρχεται οὔτε ἀπ' τὰ οὐράνια οὔτε ἀπ' τὰ βάθη τῆς γῆς· ἔρχεται μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά. Ἡ μυστηριώδης αὐτὴ φωνὴ ποὺ μᾶς κάνει νὰ συγκλονιζώμεθα, ἢ ἀνερμήνευτος αὐτὴ φωνὴ ποὺ κάνει νὰ σείωνται θρόνοι, λέγεται **συνειδήσις**.

Γιὰ τὴν συνειδήσι ὀμιλεῖ σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἄν πᾶμε, λέει, καὶ στὰ ἔθνη ὅπου δὲν πάτησε κήρυκας καὶ δὲν ἀκούστηκε

ἡ ἀλήθεια, κ' ἐκεῖ ἀκόμα, **στοὺς ἀγρίους**, χωρὶς νὰ 'χουν ἀκούσει τὸ εὐαγγέλιο, θὰ βροῦμε μέσα τους νὰ ὑπάρχη κάτι· καὶ αὐτὸ εἶνε ἡ συνειδήσι, ποὺ τοὺς κάνει νὰ ἐκτελοῦν κι αὐτοί, ἔστω ὑποτυπωδῶς, τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

—Μὰ **τί εἶνε** αὐτὴ ἡ συνειδήσι;

Ἄνθρωπε, **κάνεις τὸ καλό**; Δίνεις ἓνα ποτήρι νερὸ σ' ἓνα διψασμένο; Μοιράζεσαι τὸ ψωμί σου μὲ κάποιον ποὺ πεινᾷ; Δείχνεις τὸ δρόμο σ' ἓνα τυφλό; Πᾶς στὸ νοσοκομεῖο ἓνα μπουκέτο λουλούδια σ' ἓναν ἄρρωστο; Ἐπισκέπτεσαι στὴ φυλακὴ ἓνα κρατούμενο ποὺ ὄλοι τὸν ἔχουν ἐγκαταλείψει; Ὑποστηρίζεις στὸ δικαστήριο τὸ φτωχαδάκι, ποὺ εἶνε ἔτοιμοι νὰ τὸ φᾶνε οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας; Βλέπεις ἄνθρωπο ποὺ τὸν παρέσυρε τὸ ποτάμι ἢ τ' ἀφρισμένα κύματα τῆς θαλάσσης, καὶ πέφτεις νὰ τὸν σώσης;... Κάνεις ἓνα ἀπ' αὐτὰ τὰ καλά; Προσπαθεῖς νὰ τηρήσης τὸ θεῖο νόμο, νὰ ἐκτελέσης τὰ καθήκοντα ἀπέναντι στὸν ἑαυτό σου, στὴν οἰκογένειά σου, στὴν πατρίδα, ἀπέναντι στὸ Θεό; Ἐ, ὅταν τὰ κάνης αὐτά, μέσ' στὴν καρδιά σου αἰσθάνεσαι — τί; Ἄς φωνάζουν οἱ ἄπιστοι, ἄς λένε ὅ,τι θέλουν, — ἐδῶ πῶς τὸ ἐξηγοῦν· ἄμα κάνης τὸ καλό, τὸ βράδου ἐκεῖνο κοιμᾶσαι ἡσυχος. Ἄς μὴν ἔχης στρῶμα, ἄς ξαπλώσης πάνω στὴν ἄμμουδιὰ καὶ στὰ χαλίκια· **παράδεισο ἔχεις μέσα σου**. Γιατὶ ἀκοῦς μιὰ φωνὴ ἀπὸ μέσα σου σὰν οὐράνια μουσική, σὰν νὰ κελαηδοῦν χιλιάδες ἀηδόνια καὶ νὰ λένε· Δόξα σ' αὐτὸν ποὺ κάνει τὸ καλό! αὐτὸ δηλαδὴ ποὺ λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος· «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν» (Ῥωμ. 2,10).

Ἄλλὰ δὲν κάνεις τὸ καλό; Ἐλεύθερος εἶσαι. **Κάνεις τὸ κακό**; Ποιὸ κακό; Ἄντὶ νὰ βοηθᾷς τὸν ἄλλο, ἀρπάζεις ἀπ' τὸ στόμα του τὸ λίγο ψωμί ποὺ ἔχει; Ἀποφεύγεις νὰ βοηθή-

σης τὸ δυστυχημένο; Εἶσαι τεχνίτης καὶ δὲν θέλεις νὰ μάθης στὸν ἄλλο τὴν τέχνη σου; Ξέρεις τὸ φυλακισμένο καὶ δὲν πηγαίνεις νὰ τὸν ἐπισκεφθῆς; ἢ τὸν ἄρρωστο καὶ δὲν τὸν πλησιάζεις; Ἡ μολύνεις τὸ κορμί σου, ποῦ σοῦ τὸ ὄρωσε ὁ Θεὸς νὰ ἔνε μιὰ καθαρὴ λαμπάδα ποῦ θὰ προσφέρει στὸν Κύριο; (μερικοὶ τάζουν λαμπάδες σὰν τὸ μπῶϊ τους· ἡ καλύτερη λαμπάδα ποῦ θέλει ὁ Θεὸς εἶνε τὸ σῶμα μας) Μολύνεις λοιπὸν τὸ κορμί μὲ πορνείες, μοιχεῖες, ἀκαθαρσίες; Μπαίνεις στὸ σπίτι τοῦ ἄλλου καὶ ἀτιμάζεις τὴ γυναῖκα ἢ τὸ κορίτσι του; Πᾶς στὸ δικαστήριον καὶ ἀπλώνεις τὸ βρωμερό σου χέρι πάνω στὸ Εὐαγγέλιον καὶ παίρνεις ψεύτικο ὄρκον, καὶ κλείνεις τὸν ἄθῳ στὴ φυλακὴ καὶ βγάζεις ἔξω τὸν ἐγκληματία; Ἀρπάζεις, κλέβεις, μολύνεις τὰ χέρια σου μὲ ἀδικίες; Μολύνεις τὴ γλῶσσα σου μὲ ψέματα, κατακρίσεις, συκοφαντίες καὶ διαβολές; Μολύνεσαι μὲ τὸ φοβερότερον ἁμάρτημα, τῆς βλασφημίας; Ἀμελεῖς τὰ καθήκοντά σου; Χτυπάει ἡ καμπάνα τὴν Κυριακὴν κ' ἐσὺ πᾶς γιὰ κυνήγι ἢ ψάρεμα, ἢ πᾶς ἐκδρομὴ, καὶ στὴν ἐκκλησίαν δὲν πατᾶς παρὰ μόνον ἂν ἔχη κανένα μνημόσυνο; (Ἄλλὰ κάθε Κυριακὴ εἶνε μνημόσυνο, τὸ μνημόσυνο τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸ σημαίνουν τὰ λόγια τῆς θείας Λειτουργίας «*Μεμνημένοι τοίνυν ... τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως...*»). Ἔρχονται οἱ μεγάλες μέρες καὶ δὲν πᾶς νὰ ἐξομολογηθῆς τὰ ἁμαρτήματά σου, καὶ ζῆς μιὰ ζωὴ χωρὶς Θεό; Τότε, ἅμα κάνης τὸ κακό, μέσα σου **ἔχεις στενοχώρια**. Δὲν πᾶ' νὰ ξαπλώνης σὲ πουπουλένια στρώματα, δὲν πᾶ' νὰ κατοικῆς σὲ παλάτια, δὲν πᾶ' νὰ ἔχῃς τοῦ κόσμου τὰ χρήματα; **Δυστυχημένος εἶσαι**. Ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος, «*θλίψεις καὶ στενοχωρία*» *πάνω σ' αὐτὸν «ποῦ κατεργάζεται τὸ κακό»* (ἔ.ἀ. 2,9).

Λένε γιὰ κάποιον ποῦ σκότωσε τὸν ἀδερφό του κ' ἐγένε αὐτὸς βασιλιάς, ὅτι πῆγε νὰ κοιμηθῆ. Τὰ μεσάνυχτα, ἀκούει κάτι καὶ βλέπει μιὰ σκιά. Ἦταν ἡ σκιά τοῦ ἀδερφοῦ του· κρατοῦσε στὰ χέρια του ἓνα ποτήρι γεμᾶτο αἷμα, τὸν πλησίασε καὶ τοῦ ἔλεγε: **Ἀδελφέ, «πίε τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου!»**. Δὲν μπόρεσε νὰ ἠσυχάσῃ.

Φοβερό πρᾶγμα ἡ συνειδήσι. Γι' αὐτὸ εἶπα· φτάνει αὐτὴ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ὑπάρχει Θεός.

***

Ἀδελφοί μου· σήμερα ὅλα φαίνονται διαλυμένα. Οἱ ἔμποροι σοῦ λένε· Κρίσι στὸ ἐμπόριο... Οἱ ναυτικοί· Κρίσι στὰ καράβια... Οἱ τραπεζίτες· Κρίσι στὸ χρηματιστήριον... Οἱ διπλω-

μάτες τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν· Διεθνῆς κρίσις... Ὑπάρχει βέβαια καὶ ἐμπορικὴ κρίσις, καὶ ναυτιλιακὴ κρίσις, καὶ οἰκονομικὴ κρίσις, καὶ παγκόσμιος κρίσις. Ἀλλὰ πίσω ἀπ' ὅλα αὐτά, ἀδέρφια μου, εἶνε ἡ **κρίσις τῆς συνειδήσεως!** Ζοῦμε στὴν πιὸ φοβερὴ ἐποχὴ ἀπὸ ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς πλευρᾶς. Ὁ διάβολος σφυρίζεσ' αὐτὰ ὅλων· Δὲ βαριέσαι! μιᾶς σήμερα γιὰ συνειδήσι; ποιός μπορεῖ νὰ ζήσῃ μὲ τὸ Εὐαγγέλιον;... Καὶ στὸ φτωχαδάκι λέει· –Δὲ βαριέσαι, καημένε! δὲ βλέπεις τὸν ἄλλο ποῦ ὄχι ἀπλῶς πλούτισε, ἀλλὰ ἔγινε μεγάλος ἐφοπλιστής;... Ἔρχεται καὶ στὴν τίμια κόρη καὶ τῆς λέει· –Τί κάθεσαι ἐσὺ ἔτσι; βγές, διασκέδασε, ξεγυμνώσου. Τί κέρδισες μὲ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν ἐκκλησίαν; Δὲ βλέπεις τὴν ἄλλη;... Στὸν ἐργάτη λέει· –Τί πᾶς μὲ τὸ σταυρό; Πάρε στὰ χέρια δυναμίτες καὶ τίναξέ τους στὸν ἀέρα... Καὶ στὸν καθένα λέει· –Δὲν ὑπάρχει τίποτα, μὴν ἀκοῦς παπᾶδες. Ὑλὴ καὶ μόνον ὕλη· τί θὰ πῆ συνειδήσι, τί θὰ πῆ Θεός;...

Ἀδελφοί μου· «*ὄσοι πιστοί*», «*στῶμεν καλῶς!*». Ἄς μὴ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι· δικαίωμά τους. Ἐμεῖς νὰ σταθοῦμε στὰ πόδια μας εὐλικρινεῖς, μὲ **συνείδησι Θεοῦ**. Προτιμότερο τίμιοι μὲ τὸ Χριστό, παρὰ κλέφτες μὲ τὸ διάβολο. Κ' ἐσὺ κορίτσι μου, προτιμότερο ταπεινὴ καὶ ἀγνή σὰν τὴν Παναγίαν, παρὰ μιὰ στολισμένη πόρνη. Νὰ μείνουμε κοντὰ στὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Κι ἂν ἀκόμα ὁ διάβολος μᾶς στρώσῃ δρόμον μὲ χρυσάφι, ἐμεῖς νὰ προτιμήσουμε τὸ στενὸ μονοπάτι τοῦ Χριστοῦ μας.

Εὔχομαι ὅλοι ν' ἀποκτήσουμε καὶ νὰ φυλάξουμε **καθαρὴ συνείδησι**. Μὴν κάνουμε τίποτα ἀντίθετον μὲ τὴ φωνὴ τῆς. Νὰ τὴ ρωτᾶμε καὶ νὰ τὴν ἀκοῦμε. Διαφορετικά, ἡ συνείδησι εἶνε σαράκι ποῦ τρώει τὸν ἄνθρωπον ὅπως τὸ σκουλήκι τὸ δέντρο· εἶνε κεντρὶ ποῦ πληγώνει χειρότερα ἀπὸ τὸ σκορπιό· εἶνε φίδι ποῦ δαγκώνει· εἶνε σπαθὶ πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι· ἡ συνείδησι εἶνε εἰσαγγελεὺς ποῦ ἀπευθύνει κατηγορῶ.

Ἄς προσέξουμε λοιπόν, ἀδελφοί μου. Ἄς ζήσουμε μὲ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Ἄς κρατήσουμε τὴν ὀρθόδοξον πίστι. Μὴ δώσουμε τὴν ψυχὴν μας. Κι ἂν ἀκόμη ὁ διάβολος μᾶς προσφέρῃ τὰ πλούτη τοῦ κόσμου, ἐμεῖς φτωχοὶ πάνω στὰ βράχια μας –ἢ Ἐλλὰς ὑπῆρξε πάντοτε φτωχή–, μὴ ξεπουλήσουμε τὴν τιμὴν μας. **Χίλιες φορές φτωχοὶ μὲ τὸ Χριστὸ παρὰ ἑκατομμυριοῦχοι μὲ τὸ διάβολο**. Δὲν θέλουμε τὰ ἑκατομμύριά του. Νὰ μείνουμε ὡς τὸ τέλος μὲ **ἀγαθὴ συνείδησι**, δοξάζοντες Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα εἰς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**